

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 629

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 iulie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
208.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2022 privind unele măsuri de eficientizare a activității turistice aferente sezonului turistic estival 2022 pe litoralul românesc al Mării Negre.....	2	
985.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2022 privind unele măsuri de eficientizare a activității turistice aferente sezonului turistic estival 2022 pe litoralul românesc al Mării Negre	2	
★			
209.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților din domeniul agroalimentar cu finanțare din fonduri externe nerambursabile.....	3	
986.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților din domeniul agroalimentar cu finanțare din fonduri externe nerambursabile.....	3	
★			
210.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2022 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele bovine, suine și avicol în contextul crizei economice generate de pandemia de COVID-19.....	4	
987.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2022 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele bovine, suine și avicol în contextul crizei economice generate de pandemia de COVID-19	4	
★			
212.	— Lege pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice		5
989.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice		5
★			
213.	— Lege pentru completarea art. 91 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal.....		6
990.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 91 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal		6
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
30.	— Hotărâre privind demisia directorului Serviciului Român de Informații		7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 107 din 16 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic	7–10
		Decizia nr. 122 din 21 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului și ale art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor	11–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.375.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, nr. 1.203/2022 pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și brevetare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă		15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 56/2022 privind unele măsuri de eficientizare a activității
turistice aferente sezonului turistic estival 2022
pe litoralul românesc al Mării Negre**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56 din 28 aprilie 2022 privind unele măsuri de eficientizare a activității turistice aferente sezonului turistic estival 2022 pe litoralul românesc al Mării Negre, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 29 aprilie 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 7 iulie 2023.
Nr. 208.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 56/2022 privind unele măsuri
de eficientizare a activității turistice aferente sezonului turistic
estival 2022 pe litoralul românesc al Mării Negre**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2022 privind unele măsuri de eficientizare a activității turistice aferente sezonului turistic estival 2022 pe litoralul românesc al Mării Negre și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 iulie 2023.
Nr. 985.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea
de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților
din domeniul agroalimentar cu finanțare
din fonduri externe nerambursabile

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61 din 6 mai 2022 privind unele măsuri pentru acordarea de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților din domeniul agroalimentar cu finanțare din fonduri externe nerambursabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 6 mai 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 7 iulie 2023.
Nr. 209.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea
de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților
din domeniul agroalimentar cu finanțare
din fonduri externe nerambursabile

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților din domeniul agroalimentar cu finanțare din fonduri externe nerambursabile și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 iulie 2023.
Nr. 986.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 51/2022 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat
pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele
bovine, suine și avicol în contextul crizei economice
generate de pandemia de COVID-19**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51 din 21 aprilie 2022 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele bovine, suine și avicol în contextul crizei economice generate de pandemia de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 21 aprilie 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 7 iulie 2023.
Nr. 210.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 51/2022 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat
pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele
bovine, suine și avicol în contextul crizei economice
generate de pandemia de COVID-19**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2022 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele bovine, suine și avicol în contextul crizei economice generate de pandemia de COVID-19 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 iulie 2023.
Nr. 987.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele care au locuit cel puțin 30 de ani în zonele afectate de poluarea remanentă din cauza extracției, preparării și arderii cărbunelui sau a șisturilor bituminoase, a extracției și preparării minereurilor de uraniu, a extracției și prelucrării minereurilor feroase și neferoase cu conținut de praf sau de emisii de gaze cu efect de seră, de amoniac și derivate, de cupru, plumb, sulf, azot, fosfor, cadmiu, arseniu, zinc, mangan, fluor, clor, feldspat și siliciu ori de radiații din minereuri radioactive, hidrogen sulfurat, crom trivalent, crom hexavalent, cianuri, de pulberi metalice și/sau de cocs metalurgic, a prelucrării țițeiului sulfuros, desulfurarea benzinei, a țițeiului parafinos și neparafinos, a distilării țițeiului în vederea producerii păcurii și a uleiurilor, respectiv în localitățile Baia Mare, Călărași, Copșa Mică, Drobeta-Turnu Severin, Slatina, Târgu Mureș, Târnăveni, Turnu Măgurele, precum și în localitățile Abrud, Avram Iancu, Baia de Arieș, Bistra, Lupșa, Ocoliș, Roșia Montană, Sălciuma și Zlatna din județul Alba, Aluniș, Arad, Căciir, Fântânele, Frumușeni, Horea, Mândruloc, Tisa Nouă, Vladimirescu din județul Arad, Pitești din județul Argeș, Bacău, Comănești și Onești din județul Bacău, Băița din județul Bihor, Maieru, Rodna și Șanț din județul Bistrița-Năsăud, Codlea,

Crizbav, Făgăraș, Feldioara, Hălchiu, Satu Nou și Victoria din județul Brașov, Brăila, Chișcani și Tichilești din județul Brăila, Anina, Armeniș, Ciudanovița, Moldova Nouă, Oțelu Roșu și Reșița din județul Caraș-Severin, Aghireșu, Câmpia Turzii, Căpușu Mare, Dej, Iara și Turda din județul Cluj, Năvodari din județul Constanța, Baraolt din județul Covasna, Târgoviște și Titu din județul Dâmbovița, Ișalnița din județul Dolj, Galați din județul Galați, Giurgiu din județul Giurgiu, Brănești, Bălteni, Bustuchin, Călnic, Drăgotești, Fărcăsești, Ionești, Mătăsari, Motru, Negomir, Ploșoru, Prigoria, Roșia de Amaradia, Rovinari, Turburea, Turceni și Urdari din județul Gorj, Bălan, Borsec, Corbu, Jolotca, Sândominic și Tulgheș din județul Harghita, Aninoasa, Baia de Criș, Băița, Brad, Călan, Certeju de Sus, Criscior, Deva, Ghelari, Hunedoara, Lupeni, Orăștie, Petrița, Petroșani, Răchitova, Șoimuș, Teliucu Inferior, Uricani, Vața de Jos, Veșel, Vulcan din județul Hunedoara, Ciulnița și Slobozia din județul Ialomița, Borșa din județul Maramureș, Grintieș și Săvinești din județul Neamț, Brazi și Ploiești din județul Prahova, Broșteni, Crucea, Iacobenii, Ostra, Stulpicani și Vatra Dornei din județul Suceava, Fârdea, Margina, Nădrag și Tomești din județul Timiș, Mina Altân-Tepe și Tulcea din județul Tulcea, Berbești și Râmnicu Vâlcea din județul Vâlcea, pe o rază de 8 km în jurul localității în care se află situl contaminat, beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare cu 2 ani fără penalizarea prevăzută la alin. (4).”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 7 iulie 2023.

Nr. 212.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii

pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010

privind sistemul unitar de pensii publice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 iulie 2023.

Nr. 989.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru completarea art. 91 din Legea nr. 286/2009
privind Codul penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 91 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 192 alin. (2) și (3), dacă acestea au fost săvârșite în condițiile art. 335 sau 336.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 7 iulie 2023.
Nr. 213.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii
pentru completarea art. 91 din Legea nr. 286/2009
privind Codul penal

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 91 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 iulie 2023.
Nr. 990.

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind demisia directorului Serviciului Român de Informații**

În temeiul prevederilor art. 65 alin. (2) lit. h) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Parlamentul României ia act de demisia domnului Eduard Raul Hellvig din funcția de director al Serviciului Român de Informații și declară vacantă această funcție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 10 iulie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 10 iulie 2023.
Nr. 30.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 107****din 16 martie 2023****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic, excepție ridicată de Sindicatul Național din Cultură — Fair, în numele membrului său Robin Alban, în Dosarul

nr. 26.109/3/2019 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.192D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 26.109/3/2019, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului**

nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național din Cultură — Fair, în numele membrului său Robin Alban, în cadrul unei cauze având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate permit angajatorilor instituțiilor de spectacole și de concerte să angajeze personal pe durată determinată fără a preciza vreo limită în care se poate prelungi contractul individual de muncă. Practic, dispozițiile legale criticate dau dreptul acestor angajatori să mențină în instituție un salariat angajat cu contract de muncă pe perioadă determinată fără limită în timp, decizia depinzând doar de conducătorul instituției, fără a fi necesară motivarea deciziei de prelungire ori a refuzului de prelungire a contractului de muncă. Or, prevederile incidente din Codul muncii prevăd faptul că regula o reprezintă angajarea cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, iar angajarea pe perioadă determinată reprezintă o excepție și poate interveni doar în cazurile și condițiile expres și limitativ prevăzute de lege. Astfel, legiuitorul a prevăzut la art. 82—87 din Codul muncii condițiile și cazurile în care un angajator poate încheia contracte de muncă pe perioadă determinată. Cu toate acestea, prevederile menționate din Codul muncii pornesc de la asigurarea unui echilibru între necesitatea angajatorilor de a încheia contracte de muncă pe perioadă determinată și necesitatea asigurării stabilității la locul de muncă, sens în care legiuitorul a reglementat anumite condiții în care contractele de muncă pe perioadă determinată pot fi încheiate, inclusiv prin instituirea unui termen maxim. Cu toate acestea, dispozițiile de lege criticate permit angajatorilor instituțiilor de spectacole și de concerte să angajeze personal pe durată determinată fără a preciza vreo limită în care se poate prelungi contractul individual de muncă. Această consecință este în măsură să afecteze în mod substanțial dreptul salariaților la protecție socială, inclusiv din perspectiva stabilității la locul de muncă, în condițiile în care salariații din instituțiile de spectacole și concerte încadrați cu contract de muncă pe perioadă determinată se află în mod permanent într-o stare de nesiguranță, în sensul în care nu există nicio certitudine cu privire la prelungirea raporturilor de muncă.

6. În plus, se arată că, dincolo de faptul că nu există nicio rațiune pentru care instituțiile de spectacole și concerte să fie tratate în mod diferențiat de ceilalți angajatori, simplul argument referitor la specificul activității acestor instituții nu este în măsură să asigure o proporționalitate între posibilitatea prelungirii fără limită în timp a contractelor de muncă pe perioadă determinată și scopul pretins urmărit prin edictarea prevederilor art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007. Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât instituțiile de spectacole și concerte ar fi avut oricum posibilitatea de a angaja personal cu contract de muncă pe perioadă determinată, astfel cum această perioadă este limitată prin dispozițiile art. 82 alin. (3)—(5) și art. 84 alin. (1) din Codul muncii.

7. Pe de altă parte, pentru același motive, autorul excepției de neconstituționalitate susține că se impune și constatarea neconstituționalității dispozițiilor criticate, prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, în condițiile în care salariații încadrați cu contract de muncă pe perioadă determinată sunt tratați în mod diferit față de ceilalți angajați, în sensul că celor dintâi li se permite prelungirea fără limită a unui contract individual de muncă, fără a exista un criteriu obiectiv care să justifice această

diferențiere. În ceea ce privește inexistența unui criteriu obiectiv care să justifice acest tratament diferențiat, se subliniază faptul că, în cazul ambelor categorii, este permisă încheierea și prelungirea unui contract individual de muncă pe o anumită perioadă, însă nu se poate argumenta că specificul activității unei instituții de spectacole și concerte ar impune menținerea unui contract de muncă încheiat pe perioadă determinată peste limita stabilită de Codul muncii.

8. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 2 februarie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 17 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „*Datorită specificului activității, încheierea contractelor individuale de muncă pe durată determinată se poate face și prin derogare de la prevederile art. 82 alin. (3)—(5) și ale art. 84 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate prin Decizia nr. 360 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 13 august 2020, constatând constituționalitatea acestora. Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 are ca obiect de reglementare cadrul juridic al înființării, organizării și funcționării instituțiilor și companiilor de spectacole sau concerte, al desfășurării activității acestora, precum și al activității de impresariat artistic. Potrivit art. 4 alin. (1) din acest act normativ, instituțiile de spectacole sau concerte se înființează, se organizează și funcționează în subordinea autorităților administrației publice centrale sau locale. Capitolul III din acest act normativ reglementează statutul personalului instituțiilor de spectacole sau concerte, și anume al personalului artistic, tehnic

și administrativ care „își desfășoară activitatea în baza contractelor individuale de muncă, a celor încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau în baza unor contracte reglementate de Codul civil”. Cu privire la încheierea contractelor de muncă, art. 12 alin. (42) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 prevede că „Personalul instituțiilor de spectacole sau concerte poate încheia mai multe contracte individuale de muncă cu aceeași instituție de spectacole ori concerte sau cu alte instituții ori companii de spectacole sau concerte cu respectarea prevederilor legale în vigoare și cu acordul prealabil al conducerii instituției”. De asemenea, potrivit art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007, pentru personalul instituțiilor de spectacole sau concerte, „contractul individual de muncă se încheie pe perioadă nedeterminată sau pe durată determinată, inclusiv pe stagiune ori pe producție artistică, în conformitate cu dispozițiile art. 82 alin. (1) și art. 83 lit. h) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii”.

15. Analizând cadrul legislativ în materie, la paragraful 15 al Deciziei nr. 360 din 16 iunie 2020, Curtea a reținut că, în conformitate cu art. 12 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, forma generală a raporturilor de muncă o constituie contractele de muncă pe durată nedeterminată. Prin excepție, în cazurile și condițiile expres prevăzute în lege, se pot încheia contracte de muncă pe durată determinată [potrivit art. 12 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii], ca expresie a ocupării forței de muncă în anumite sectoare sau pentru anumite ocupații și activități. Astfel, prin derogare de la regula prevăzută la art. 12 alin. (1), angajatorii au posibilitatea de a angaja, în cazurile și în condițiile stabilite de lege, personal salariat cu contract individual de muncă pe durată determinată [art. 82 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii]. Contractul individual de muncă pe durată determinată se poate încheia numai în formă scrisă, cu precizarea expresă a duratei pentru care se încheie [art. 82 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii], putând fi prelungit, în condițiile prevăzute la art. 83, și după expirarea termenului inițial, cu acordul scris al părților, pentru perioada realizării unui proiect, program sau unei lucrări [art. 82 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii]. Cazurile în care poate fi încheiat contractul de muncă pe durată determinată sunt stabilite expres în art. 83 din același cod, la lit. h) a acestui articol stabilindu-se că se încheie și „în alte cazuri prevăzute expres de legi speciale ori pentru desfășurarea unor lucrări, proiecte sau programe”.

16. Cu privire la condițiile și limitele încheierii contractului de muncă pe durată determinată, Curtea a reținut, la paragraful 16 al Deciziei nr. 360 din 16 iunie 2020, că art. 82 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii prevede că între aceleași părți se pot încheia succesiv cel mult 3 contracte individuale de muncă pe durată determinată, iar, potrivit art. 82 alin. (5), contractele individuale de muncă pe durată determinată încheiate în termen de 3 luni de la încetarea unui contract de muncă pe durată determinată sunt considerate contracte succesive și nu pot avea o durată mai mare de 12 luni fiecare. Totodată, potrivit art. 84 alin. (1) din același cod, contractul individual de muncă pe durată determinată nu poate fi încheiat pe o perioadă mai mare de 36 de luni. Curtea a observat că legiuitorul face distincție între încheierea succesivă a cel mult 3 contracte individuale de muncă pe durată determinată între aceleași părți (legiuitorul stabilind o durată maximă a acestora) și prelungirea unui contract individual de muncă pe durată determinată (care, ca regulă, nu poate fi încheiat pe o perioadă mai mare de 36 de luni), prelungire care se poate face și după expirarea termenului inițial, cu acordul scris al părților, pentru perioada realizării unui

proiect, program sau unei lucrări [art. 82 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii], neavând o limită temporală instituită de legiuitor.

17. Având în vedere acest cadru legislativ cuprinzând dispoziții generale referitoare la încheierea contractelor de muncă pe perioadă determinată, Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 prevede că, în domeniul artistic și cultural, personalul instituțiilor de spectacole sau concerte poate încheia contracte de muncă pe durată nedeterminată sau contracte de muncă pe durată determinată, inclusiv pe stagiune ori pe producție artistică, în deplină conformitate cu Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Dispozițiile de lege criticate — art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 — instituie o derogare de la prevederile cu caracter general din Codul muncii, derogare reglementată datorită specificului activității. Astfel, pentru personalul instituțiilor de spectacole sau concerte, încheierea contractelor de muncă pe durată determinată se poate face și prin derogare de la prevederile art. 82 alin. (3)—(5) și ale art. 84 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

18. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, prin decizia precitată, paragrafele 20 și 21, aplicând considerentele de principiu rezultate din jurisprudența sa și a Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a reținut că situația personalului din instituțiile de spectacole sau concerte diferă de situația celorlalți angajați cu contract individual de muncă pe durată determinată, tocmai datorită specificului activității. Caracterul de excepție al dispozițiilor criticate este dat de specificul activității personalului din instituțiile de spectacole sau concerte, specific ce impune reglementarea posibilității încheierii succesive a mai multor contracte individuale de muncă pe durată determinată, inclusiv pe stagiune sau pe producție artistică, pe o perioadă totală mai mare decât cea permisă de Codul muncii. Prin urmare, situația în care se află personalul instituțiilor de spectacole sau concerte diferă de cea a celorlalți angajați, iar deosebirea de tratament juridic referitoare la forma raportului de muncă al acestora este justificată în mod obiectiv de specificul activității acestora. Totodată, această deosebire este justificată și în mod rațional, deoarece, pe de o parte, legea nu exclude posibilitatea încheierii unui contract de muncă pe durată nedeterminată pentru personalul instituțiilor de spectacole sau concerte, ci doar instituie un beneficiu pentru această categorie de personal, și anume derogarea de la regula încheierii succesive a cel mult 3 contracte individuale de muncă pe perioadă determinată, regulă impusă de Codul muncii. Pe de altă parte, potrivit art. 12 alin. (42) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007, personalul instituțiilor de spectacole sau concerte poate încheia mai multe contracte individuale de muncă cu aceeași instituție de spectacole ori concerte sau cu alte instituții ori companii de spectacole sau concerte cu acordul prealabil al conducerii instituției. În consecință, textul criticat din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 nu instituie privilegii sau discriminări de natură a contraveni dispozițiilor art. 16 din Constituție.

19. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 41 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că textul de referință din Legea fundamentală consacră dreptul subiectiv la muncă al fiecărei persoane apte de muncă și protecția pe care statul este obligat să o asigure în cadrul politicii de protecție socială a muncii. Dreptul la muncă include, după cum indică și prevederea constituțională, libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației, libertatea alegerii locului de muncă, protecția socială a muncii, retribuirea pentru munca depusă, dreptul la negocieri colective, dreptul la repaus săptămânal și la concediu de odihnă plătit etc., toate aceste drepturi componente fiind stabilite prin

lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 542 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 august 2006).

20. La paragraful 23 al Deciziei nr. 360 din 16 iunie 2020, Curtea a observat că art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 a fost modificat, dobândind forma actuală, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2016 privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul culturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 6 septembrie 2016. În nota de fundamentare a acestui act normativ se precizează următoarele: „La art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2007, cu modificările ulterioare, actuala normă consacră – prin sintagma «de regulă» — preferința legiuitorului față de angajarea cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, realitate care nu mai corespunde necesităților actuale. De asemenea, norma este echivocă, neputându-se evalua în ce anume constă regula și în care situații «de excepție» ar putea fi încheiate contracte pe perioadă determinată. Totodată, teza actuală nu ține cont de necesitatea ca durata raporturilor juridice pe care le încheie instituțiile publice de spectacole sau concerte, inclusiv cea a raporturilor de muncă, să poată fi adaptată principiului organizării pe programe și proiecte a activității acestor instituții, principiu consfințit deja prin alte legi.” Așadar, Curtea a reținut că dispozițiile criticate au fost instituite de legiuitor pentru a corespunde necesităților actuale privind organizarea pe programe și proiecte a activității instituțiilor publice de spectacole sau concerte, ceea ce determină adaptarea duratei raporturilor juridice de muncă pe care le încheie. De altfel, potrivit art. 13 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007, contractele individuale de muncă încheiate pe durată nedeterminată pot fi modificate, prin acordul părților, în contracte pe durată determinată.

21. Totodată, Curtea a reținut că nu se poate considera că dispozițiile de lege criticate limitează exercitarea dreptului la muncă, ci, dimpotrivă, deoarece prevăd că datorită specificului activității, încheierea contractelor individuale de muncă pe durată determinată se poate face și prin derogare de la

prevederile art. 82 alin. (3)—(5) și ale art. 84 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii. Este adevărat că aceste din urmă dispoziții din Codul muncii au avut ca rațiune de reglementare instituirea unei măsuri de protecție care să asigure stabilitatea în muncă a angajatului, însă, datorită specificului activității, pentru personalul instituțiilor de spectacole sau concerte, contractul individual de muncă se încheie pe perioadă nedeterminată sau pe durată determinată, inclusiv pe stagii ori pe producție artistică, ceea ce impune derogarea de la Codul muncii referitoare la numărul contractelor individuale de muncă pe durată determinată permise de lege. În sens contrar, dacă derogarea de la Codul muncii, prevăzută de textul de lege criticat, nu ar fi fost reglementată, numărul maxim al contractelor individuale de muncă pe durată determinată succesive ar fi fost limitat la 3, ceea ce ar fi condus la limitarea dreptului la muncă pentru personalul instituțiilor de spectacole sau concerte, în situația în care angajatorul nu ar fi dorit încheierea unui contract individual de muncă pe durată nedeterminată.

22. În final, la paragraful 26 al Deciziei nr. 360 din 16 iunie 2020, Curtea a reținut — referitor la criticile privind eventualele abuzuri ale angajatorilor care mențin astfel de lucrători într-o situație de incertitudine perpetuă sau pe durate foarte lungi de timp cu privire la raporturile lor de muncă — că acestea nu constituie probleme de constituționalitate, ci reprezintă aspecte de interpretare și aplicare a legii, care intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale. De altfel, în cauza în cadrul căreia fusese invocată, din oficiu, excepția de neconstituționalitate, instanța judecătorească a admis apelul declarat de reclamant — artist instrumentist, angajat al unei filarmonici timp de 23 de ani, pe perioade determinate, de regulă pentru un an sau pe stagii — și a calificat contractul de prestație artistică, ultimul contract încheiat între părți în anul 2013, ca fiind un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național din Cultură — Fair, în numele membrului său Robin Alban, în Dosarul nr. 26.109/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 122

din 21 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului și ale art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului și ale art. 63 din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, excepție ridicată de Vasile Tofan și Societatea Global Eco Center — S.R.L. din Câmpulung, județul Argeș, în Dosarul nr. 3.436/205/2016 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 418D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc autorii excepției de neconstituționalitate. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, întrucât autorii excepției au fost condamnați în temeiul dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011. Totodată, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011, apreciind că acestea sunt clare și previzibile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.436/205/2016, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului și ale art. 63 din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor.** Excepția a fost ridicată de Vasile Tofan și Societatea Global Eco Center — S.R.L. din Câmpulung, județul Argeș, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de autorii excepției împotriva unei sentințe penale pronunțate de Judecătoria Câmpulung. Inculpații-autori ai excepției de neconstituționalitate au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005. În apel, aceștia au formulat cerere de schimbare a încadrării juridice a faptei, din infracțiunea prevăzută la art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 în infracțiunea prevăzută la art. 63 din Legea nr. 211/2011. Apelul declarat de inculpații-autori ai excepției de neconstituționalitate a fost admis, a fost înlăturată condamnarea lor pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 195/2005, cu toate consecințele, respectiv aplicarea pedepselor principale, complementare și accesorii, iar în baza art. 386 din Codul de procedură penală a fost schimbată încadrarea juridică a faptelor inculpaților, din infracțiunea prevăzută de art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 în infracțiunea prevăzută de art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011. Totodată, în temeiul art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală și art. 122 alin. (1) lit. d) din Codul penal anterior coroborat cu art. 124 din Codul penal anterior, s-a dispus încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție specială a răspunderii penale. Autoarea excepției de neconstituționalitate Societatea Global Eco Center — S.R.L. din Câmpulung, județul Argeș, este operator economic care desfășoară activități de tratare a deșeurilor, având autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului, iar autorul excepției Vasile Tofan este administrator al societății menționate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 au un caracter general și ambiguu, neindicând, în mod clar și concret, în ce constă conduita incriminată, respectiv care este sfera de cuprindere a sintagmei „*neluarea măsurilor de eliminare totală*”, întrucât din modul de reglementare a infracțiunii nu poate fi determinat sensul noțiunilor „*măsurilor*” și „*eliminare totală*”. De asemenea, susțin că dispozițiile art. 63 din Legea nr. 211/2011 fac trimitere la „*neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii*”, fără a defini care sunt măsurile obligatorii și în ce constă luarea acestor măsuri sau nerespectarea lor.

6. **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens reține că nu pot fi identificate neconcordanțe între cele două texte de lege menționate în cererea de schimbare a încadrării juridice, care să impună declararea ca neconstituțională a acestora. Susține, de asemenea, că normele criticate nu încalcă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate ce rezultă din principiul statului de drept și nici principiul legalității incriminării și a pedepsei.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului și ale art. 63 din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor. Având în vedere motivele de neconstituționalitate formulate de autori, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 28 martie 2014, în forma anterioară modificării și completării acestora prin art. 1 pct. 11 din Legea nr. 166/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 13 iulie 2017. Deși dispozițiile Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor au fost abrogate prin art. 71 alin. (1) lit. a) din capitolul VII al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 26 august 2021, Curtea va avea în vedere cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005: „(5) *Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani următoarele fapte: [...] b) neluarea măsurilor de eliminare totală a substanțelor și preparatelor periculoase care au devenit deșeuri; [...]*”;

— Art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011: „(1) *Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă următoarele fapte: [...] b) neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, tratare, transport, valorificare și eliminare a deșeurilor periculoase; [...]*”.

11. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele de lege criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (1) privind inviolabilitatea libertății individuale, alin. (9) privind punerea în libertate a celui reținut sau arestat, alin. (12) referitor la legalitatea incriminării și a pedepsei și alin. (13) privind natura penală a sancțiunii privative de libertate. Din analiza criticilor formulate rezultă că motivarea excepției de neconstituționalitate vizează și încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, urmând ca și acestea să fie reținute drept texte de referință.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 în raport cu cadrul procesual în care a fost invocată, Curtea constată că în speță este incidentă una dintre cauzele de inadmisibilitate a excepțiilor de neconstituționalitate, expres consacrate de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respectiv lipsa legăturii excepției de neconstituționalitate cu cauza în care a fost ridicată. Astfel, interpretând dispozițiile alin. (1) și (5) ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea a statuat în mod constant că excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții legale incidente într-o anumită fază procesuală trebuie să aibă legătură cu soluționarea cererii în cadrul căreia a fost invocată această excepție (Decizia nr. 748 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015; Decizia nr. 704 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015). Legătura cu soluționarea cauzei presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite

cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15). Curtea a mai statuat că incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014).

13. Raportat la jurisprudența anterior citată, Curtea constată că eventualele critici referitoare la o interpretare într-un sens neconstituțional a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 sunt susceptibile de analiză pe fond numai în cauze în care acestea sunt aplicate de către instanța de judecată. Or, câtă vreme în cauză nu subzistă o astfel de ipoteză, întrucât, prin Decizia penală nr. 190/A din 27 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.436/205/2016, Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a admis apelul declarat de inculpații-autori ai excepției de neconstituționalitate, a înlăturat condamnarea inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, cu toate consecințele, respectiv aplicarea pedepselor principale, complementare și accesorii, iar, în baza art. 386 din Codul de procedură penală, a schimbat încadrarea juridică a faptelor inculpaților, din infracțiunea prevăzută de art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 în infracțiunea prevăzută de art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011, dispozițiile art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, cât privește sintagma „*neluarea măsurilor de eliminare totală*”, nu au legătură cu cauza în care a fost ridicată și, prin urmare, aceasta este inadmisibilă în raport cu art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992.

14. În aceste condiții, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005.

15. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011, având în vedere criticile referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a sintagmei „*neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii*”, Curtea reține că, în ceea ce privește incriminarea unei fapte, a statuat, în jurisprudența sa, că dispozițiile legale incriminatoare constituie o expresie a prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (12), potrivit cărora „*Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*”, precum și ale art. 73 alin. (3) lit. h), care reglementează competența legiuitorului de a stabili infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În temeiul dispozițiilor constituționale menționate, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru acea faptă (Decizia nr. 1.205 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 9 noiembrie 2011). Astfel, dacă prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție indică autoritatea competentă să reglementeze infracțiunile — Parlamentul, respectiv Guvernul pe calea delegării legislative constituționale —, relațiile sociale reglementate, procedura și majoritatea de vot necesare incriminării, dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție implică exigența ca infracțiunile și pedepsele să fie stabilite numai printr-un act normativ cu forță de lege — „*în temeiul legii*” —, iar prin trimiterea la „*condițiile legii*” trebuie realizată coroborarea cu art. 1 alin. (5) din Constituție care consacră principiul legalității și impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile.

16. Totodată, Curtea a statuat că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea în acest sens spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66). De aceea, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoia la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita.

17. În concluzie, Curtea a constatat că dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție impun garanția reglementării prin lege a incriminării faptelor și stabilirea sancțiunii corespunzătoare și, în mod implicit, obligația în sarcina legiuitorului de a adopta legi care să respecte cerințele de calitate ale acestora, care se circumscriu principiului legalității prevăzut la art. 1 alin. (5) din Constituție.

18. Cu toate acestea, Curtea a reținut că, având în vedere principiul generalității legilor, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se reține, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

19. Aplicând considerentele de principiu anterior enunțate, prin prisma cerințelor de claritate și previzibilitate, la dispozițiile art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011, cât privește sintagma „*neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii*”, din perspectiva lipsei unei definiții legale a măsurilor obligatorii, Curtea reține că, potrivit art. 1 din Legea nr. 211/2011, obiectul de reglementare al actului normativ îl constituie stabilirea măsurilor necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației, prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora. Potrivit dispozițiilor anterior citate, autorizația/autorizația integrată de mediu trebuie să conțină cel puțin următoarele: tipurile și cantitățile de deșeurii care pot fi tratate; cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză pentru fiecare tip de operațiune autorizată; măsurile de siguranță și de prevenire care trebuie

luate; metoda care trebuie aplicată pentru fiecare tip de operațiune; monitorizarea și controlul operațiunilor, după caz; măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz; tipurile și cantitățile de deșeurii și produse care rezultă din instalație și codurile operațiilor de tratare. De asemenea, legea specială în materia regimului deșeurilor prevede că persoanele juridice care dețin autorizație/autorizație integrată de mediu au obligația să desemneze o persoană, din rândul angajaților proprii, care să urmărească și să asigure îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege sau să delege această obligație unei terțe persoane, iar aceste din urmă persoane trebuie să fie instruite în domeniul gestiunii deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, ca urmare a absolvirii unor cursuri de specialitate [art. 22 alin. (3) și (4) din Legea nr. 211/2011]. Mai mult, legea reglementează, în mod expres, obligațiile operatorilor economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru activitatea de eliminare a deșeurilor, respectiv: să asigure eliminarea în totalitate a deșeurilor care le sunt încredințate; să folosească cele mai bune tehnici disponibile și care nu implică costuri excesive pentru eliminarea deșeurilor; să amplaseze și să amenajeze instalația de eliminare a deșeurilor într-un spațiu și în condiții stabilite de autoritățile teritoriale pentru protecția mediului competente; să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile menționate în autorizația emisă de autoritățile competente și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea [art. 19 alin. (2) din Legea nr. 211/2011]. Atât producătorul sau, după caz, orice deținător de deșeurii, cât și operatorul economic autorizat care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau operatorul public ori privat de colectare a deșeurilor au obligația de a efectua operațiunile de tratare în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)–(3) din lege, referitoare la ierarhia deșeurilor, și ale art. 20 din lege, care, printre altele, prevăd că gestionarea deșeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, în special fără a genera riscuri pentru aer, apă, sol, faună sau floră; fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor; fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

20. Totodată, Curtea observă că unul dintre autorii excepției de neconstituționalitate este operator economic care desfășoară activități de tratare a deșeurilor având autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului, în acord cu art. 32 din Legea nr. 211/2011, iar celălalt autor al excepției de neconstituționalitate, administrator al celui dintâi. În aceste condiții, Curtea constată că operatorii economici care desfășoară activități de tratare a deșeurilor având autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului efectuează operațiunile specifice de tratare a deșeurilor cu titlu profesional, potrivit reglementărilor în materie. În consecință, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate potrivit cărora sintagma „*neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii*”, din cuprinsul art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011, nu îndeplinește cerințele cu privire la calitatea legii, și anume claritatea, precizia și previzibilitatea, pe motiv că legiuitorul nu precizează, în mod concret, „*măsurile obligatorii*” în desfășurarea activităților de colectare, tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor periculoase, ceea ce ar avea drept consecință faptul că destinatarii normei nu și-ar putea conforma conduita prescripțiilor acesteia, sunt neîntemeiate.

21. De altfel, Curtea reține că, potrivit anexei nr. 1 — *Semnificația unor termeni în sensul prezentei legi* la Legea nr. 211/2011, prin „*colectare*” se înțelege „*strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor în vederea transportării la o instalație de tratare*” (pct. 6); prin „*eliminare*” se înțelege „*orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie*” (pct. 12), precizându-se că „*Anexa nr. 2 la lege stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă*”; prin „*tratare*” se înțelege „*operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau*

eliminării” (pct. 21); prin „valorificare” se înțelege „orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi ori în economie în general” (pct. 24), precizându-se că „Anexa nr. 3 la lege stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă”. Faptul că în cuprinsul legii nu sunt enumerate măsurile obligatorii ce urmează să fie luate de operatorul autorizat pentru desfășurarea activităților de colectare, tratare, valorificare și eliminare nu poate conduce la neconstituționalitatea textului de lege criticat, deoarece legiuitorul nici nu ar putea să prevadă, în mod exhaustiv, fiecare măsură în parte, a cărei executare să asigure eliminarea în totalitate a deșeurilor încredințate, conform art. 19 alin. (2) din Legea nr. 211/2011, operatorul autorizat fiind în măsură să stabilească rețete și proceduri de neutralizare, decontaminare, depozitare, valorificare, reciclare și soluții de eliminare finală a deșeurilor, cu încadrarea acestora pe categorii. Anexa nr. 2 — *Operațiunile de eliminare* la Legea nr. 211/2011 stabilește, la punctele D1—D15, o listă, care nu este exhaustivă, a măsurilor de eliminare a deșeurilor. Totodată, anexa nr. 3 — *Operațiuni de valorificare* la lege prevede, la punctele R1-R13, o listă, având aceeași caracteristică, a măsurilor de valorificare a deșeurilor.

22. De asemenea, Curtea reține că în cadrul operatorilor economici care desfășoară activități de tratare a deșeurilor, având autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului, activează persoane avizate și diligente, instruite în domeniul gestiunii deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase. Totodată, operatorul autorizat are obligația ca, pe durata deținerii autorizației, să rămână la curent cu normele legale în materie cât privește procedurile specifice de colectare, valorificare, tratare, stabilizare, neutralizare, inertizare și eliminare a deșeurilor. În același sens a statuat instanța de control constituțional, în jurisprudența sa, referitor la persoanele care efectuează activitatea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, respectiv faptul că acestea desfășoară o activitate cu risc permis, scop în care sunt supuse unor forme de școlarizare, așa încât este vorba despre persoane avizate și diligente care, pe durata deținerii permisului de conducere, au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie (Decizia nr. 154 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 16 iunie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 140 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 13 iulie 2017, paragraful 17,

Decizia nr. 340 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 29 august 2017, paragraful 19, și Decizia nr. 86 din 16 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 13 mai 2021, paragraful 17).

23. Curtea reamintește că instanța de la Strasbourg a statuat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragraful 109).

24. În concluzie, având în vedere cele reținute anterior, Curtea constată că prevederile art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 îndeplinesc condițiile de claritate și previzibilitate, fiind redactate cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită destinatarilor săi — profesioniști în materie, care, la nevoie, pot apela la consultanță de specialitate, să își conformeze conduita, astfel încât nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității și ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei.

25. Referitor la prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a litigiului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial, întrucât din cuprinsul textului constituțional invocat nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, pentru a intra în materia din câmpul dreptului substanțial. În acest sens sunt Decizia nr. 317 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 7 august 2017, Decizia nr. 819 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 1 martie 2018, și Decizia nr. 24 din 19 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 12 aprilie 2021.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Vasile Tofan și Societatea Global Eco Center — S.R.L. din Câmpulung, județul Argeș, în Dosarul nr. 3.436/205/2016 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceiași instanțe și constată că dispozițiile art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului,
ministrul transporturilor și infrastructurii, nr. 1.203/2022 pentru aprobarea**

**Regulamentului privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și brevetare a piloților maritimi,
alții decât piloții de mare largă**

Având în vedere Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 11 din 3.04.2023 privind abilitarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii pentru întreprinderea tuturor măsurilor necesare în vederea creșterii siguranței navigației și a capacității de tranzitare a sectorului de Dunăre cu caracter maritim și, implicit, a Canalului Sulina,

în temeiul prevederilor art. 117 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 12 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, nr. 1.203/2022 pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și brevetare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 30 iunie 2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, după articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — Până la data de 31.12.2023, brevetul de pilot maritim aspirant pentru sectorul de Dunăre cu caracter maritim se poate obține din oficiu, prin excepție de la prevederile art. 3 alin. (2) lit. c) și art. 7, de către personalul navigant de specialitate în rezervă și/sau în activitate din cadrul Ministerului Apărării Naționale care a îndeplinit funcția de comandant de navă militară fluvială/maritimă pentru o perioadă de cel puțin 2 ani sau a îndeplinit funcția de ofițer secund pentru o perioadă de cel puțin 2 ani, fiind admis la comanda navei.”

2. La anexa nr. 1, după articolul 5 se introduc două noi articole, articolele 5¹ și 5², cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — (1) Până la data de 31.12.2023, brevetul de pilot maritim pentru sectorul de Dunăre cu caracter maritim se poate obține din oficiu, cu valabilitate până la data de 31.12.2024, prin excepție de la prevederile art. 7, de către personalul navigant de specialitate în rezervă și/sau în activitate din cadrul Ministerului Apărării Naționale care îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

a) deține un brevet de pilot maritim aspirant pentru sectorul de Dunăre cu caracter maritim, obținut potrivit art. 4¹;

b) prezintă o adeverință eliberată de AFDJ RA Galați, din care să reiasă că:

(i) este angajat în funcția de pilot maritim aspirant pe sectorul de Dunăre cu caracter maritim/este detașat în condițiile

Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

(ii) a participat la minimum 10 voiajuri fără întrerupere mai mare de 30 de zile între ele;

(iii) a dobândit cunoștințe temeinice de navigație pentru zona de pilotaj pentru care solicită brevetul.

(2) Prolungirea valabilității brevetului de pilot maritim pentru sectorul de Dunăre cu caracter maritim obținut în condițiile prevăzute la alin. (1) se face cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c).

Art. 5². — Începând cu data de 1.01.2024, brevetul de pilot maritim pentru sectorul de Dunăre cu caracter maritim se poate obține, prin examen, de către personalul navigant de specialitate în rezervă din cadrul Ministerului Apărării Naționale care îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

a) deține un brevet de pilot maritim aspirant pentru sectorul de Dunăre cu caracter maritim, obținut potrivit art. 4¹;

b) prezintă o adeverință eliberată de AFDJ RA Galați, din care să reiasă că:

(i) este angajat în funcția de pilot maritim aspirant pe sectorul de Dunăre cu caracter maritim;

(ii) a participat la minimum 36 de voiajuri fără întrerupere mai mare de 30 de zile între ele;

(iii) a dobândit cunoștințe temeinice de navigație pentru zona de pilotaj pentru care solicită brevetul;

(iv) prezintă adeverințe valabile de absolvire a cursurilor obligatorii prevăzute în anexa nr. 2 lit. B la regulament.”

3. La anexa nr. 1, la articolul 8 litera b), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) este angajat în funcția de pilot maritim aspirant pentru canalele navigabile de cel puțin 6 luni;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat

București, 5 iulie 2023.
Nr. 1.375.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 473220